

Дом ученика средњих школа "Јагодина"

37

ISSN 2466-3174

Јун, 2016. год

Зам У Хо

ДРАГИ МАТУРАНТИ срећан лет!!! 11.5.2016.

Вечерас је посебно, традиционално вече. Вечерас све мисли посвећујемо матурантима. Онима због којих Кућа младих неће бити иста кад на њену капију ускоро изађу - последњи пут.

Три - четири године свакога дана смо се дружили и причали, некад мало, некад превише, а увек смо се мењали, поправљали и учили једни од других.. Овом приликом нећемо много да причамо, тек само онолико колико је довољно да вам кажемо а ваљда то знате ... да вам кажемо да вас волимо.

Кад сте дошли била је јесен, а због вас смо је заволели. Сад је мај и пролеће и сад одлазите, а ми не волимо ни мај ни пролеће.

Ваљда опет због вас.

На лицу нам осмех, али не верујте му много. И песма каже:

„Иза овог осмеха само смо се сакрили, време нову снагу даће нам“, а опет нешто нас мучи и гуши. Туга. Нисмо снажни као што се понекад правимо. Понека суза се не да сакрити. Па нека. Сузе су ок.

Али проћи ће. Све пролази, ваљда тако треба.

Трудили смо се да се што више смејемо и дружимо, да кад све прође, не жалимо ни за чим, да нам остану лепа сећања. И ево, растајемо се као прави пријатељи заједно смо обавили добар посао, постали сте одрасли, одговорни и зрели људи.

Гледамо вас с поносом : израсли сте у лепе младиће и девојке, гледамо вас како моћно корачате својом стазом. Имајте циљеве, корачајте усправно и нека на вашем путу стоје само оне препреке које можете да савладате.

Наставите да се смејете и будите добри људи. Будите добри као што сте до сад показали много пута.

Будите добри, јер само добри људи су срећни људи.

Вечерас приказујемо програм са овогодишње домијаде вама у част и у здравље мале Јулије Вулић . Уједно се захваљујемо и свим ученицима који су куповином купона помогли и новчано.

НАША ТЕТКА - Мира Тасић

Кућа младих сваком свом становнику пружа обиље забаве. У њој увек и без пуно муке можете пронаћи саговорника, друштво за шетњу, чај или неку друштвену игру. Готово да нема тренутака доколице, и самим тим нерасположење нема довољно храбрости да се приближи жуто-плавој згради у којој више од двеста младих људи проводи своје средњошколске дане. Толико људи, снова, циљева, позитивне енергије, оптимизма на једном месту. На сваком кораку можете срести по неког чије лице краси широк осмех.

Једна од таквих особа је теткица Мира. Након разговора са њом оптимизам и вера да је све што пожелимо да постигнемо могуће, се увуку под кожу. Без обзира на обим посла који свакодневно има, од теткице Мира никада не можете чути жалбе. Она као да никада није уморна, неспремна да вам помогне или нерасположена да упуту по коју охрабрујућу реч. У једном од многобројних разговора са њом рекла ми је да она живи за младе. Након што се он завршио размишљала сам о њеној доброту, оптимизму и бескрајној енергији којом зрачи теткица која од септембра више неће улешавати дане становницима куће младих. Мира за пар месеци одлази у пензију. Њеном радном веку се приближава крај. Иза ње је више од тридесет година рада и сада је дошао тренутак да се она посвети себи, својој породици, као и многобројним животињама којима пружа велику љубав и дом. Свима ће теткица Мира остати у лепом сећању, јер такви људи се не заборављају лако.

Нека овај интервју буде још један траг тетка Мириног боравка у средњошколским данима свих нас.

Замолили смо нашу драгу „ТЕТКУ“, да други пут у ДомИНу (сада за друге, нове ученике), испича нешто о себи. Као и увек била је расположена и пожелела је да објавимо слике ње и њених животиња о којима брине и тако код куће проводи време.

У дому ми је увек било лепо. Свој посао обављам већ 34 година. Радити са децом је предивно. Желела сам да лепоту рада у овој установи осети и моја ћерка Гоца, па сам с тога и њу овде запослила.

Почела сам да радим са 26 година као спремачица и вешерка. Навикла сам се на тај посао и никада га не бих мењала.

Рођена сам у једном селу у Шумадији и тамо сам завршила осмогодишњу школу. Хтела сам да наставим школовање, али су моји родитељи одлучили да треба да останем код куће на селу.

Са свом децом се одлично слажем. Никада нисам имала посебне конфликте, али кад направе неки неред ја их изгрдим и то је то.

И дан данас се чујем са ученицима који су некада боравили у

овој установи. Редовно ме обилазе. Неки од њих су: Анђелка, Андријана, Слађа, Мицка, Дајана и многи други.

Са својом ћерком радим на пољопривреди. Чувамо сточицу и кућне љубимце, уређујемо башту.

Нећу рећи што ми није жао што одлазим у пензију. Недостајаће ми дечија галама и наше шале, али нека је здравље да се млади запошљавају и ја ћу обилазити дом као и децу у њему.

Са својом колегиницама из вешераја се релативно лепо слажем и све су ми драге, као и остале колеге из колектива, али бих издвојила мајстора Данета и васпитачицу Драгану Киклић, са њом се договарам око неких акција, кад нешто радимо са децом.

Срећа, смисао и идеали су ми породица. Најважније ми је да су они здрави и на окупу.

Радићу све да помогнем ћерки, како бисмо могле да живимо нормално.

Мој хоби су животиње и кућни љубимци.

Енергија коју поседујем ми је урођена и ја не могу да се мењам, много волим шалу.

Радо бих да сам ученик у дому пошто сам из своје родне куће имала своја четири унучета као станаре дома и то су: Обрадовић Никола, Обрадовић Наташа, Обрадовић Катарина и Обрадовић Јована.

С обзиром да сам провела радни век у дому, сваком би детету препоручила дом, јер заједнички ђачки живот је много леп.

Тетки Мири желимо леп пензионерски живот, који смо сигурни да ће провести уживајући у бризи о својим животињама.

Знајте да Вас никада нећемо заборавити!

Жана Мариана Прокић

ОВЕ ГОДИНЕ у свет одраслих ИСПРАЋАМО СЛЕДЕЋЕ УЧЕНИКЕ

Матуранткиње Антић Марија, Весић Ирена, Ђорђевић Милица, Илић Јована, Јовановић Александра, Маринковић Ана, Марјановић Андријана, Микић Гордана, Милошевић Јелена, Миладиновић Катарина, Миладиновић Милена, Милановић Тамара, Радисављевић Владанка, Радосављевић Марија, Ристић Милица, Србуљевић Ивана, Стојковић Теодора, Сретеновић Александра

МАТУРАНИ Јовановић Милош, Вулић Славољуб, Думитровић Стефан, Ђокић Марко, Илић Кристијан, Илић Немања, Јеремић Марко, Марјановић Никола, Маринковић Немања, Милошевић Вељко, Мијатовић Јован, Миленковић Стефан, Милетић Стефан, Миловановић Александар, Милошевић Александар, Милутновић Иван, Милошевић Марко, Ранчић Дарко, Савић Марко, Савић Жељко, Станојевић Димитрије, Танасковић Стефан, Ћосић Златко, Павловић Владимир

„Не тугуј што се завршило, већ се радуј што се догодило“

ДОМ УЧЕНИКА У ЈАГОДИНИ УЧЕСТВУЈЕ У ХУМАНИТАРНОЈ АКЦИЈИ

/Извод из текста на ИНФОЦЕНТРАЛИ/

„Можемо да се похвалимо да наш Дом, или како га популарно зовемо Кућа младих, већ дуже време код својих ученика негује еколошку свест и хуманизам. Тако је и акција „Чеп за хендикеп“ за коју је васпитачица Драгана Киклић сазнала преко интернета, одмах прихваћена и подржана од стране свих радника и ученика Дома. За само четири месеца ми смо сакупили четири џака пластичних затварача и предали Снежани Динић и Милени Радивојчевић чланицама Удружења спортиста инвалида“ каже Јелена Мартиновић.

Ова акција националног карактера има и интерни назив „Кад видиш чеп, стави га у џеп и учини гест леп“.

„Уз тај слоган, на почетку су се у сакупљању истакли мајстор Дане, теткица Мира и куварица Јелена, а сада је немерљив допринос свих становника наше Куће младих. Идеја је да се новац од прикупљених пластичних чепова донира за куповину помагала за особе са инвалидитетом (инвалидска колица, штаке и др.). Сви заједно смо прошли тест хуманости и желимо да се ова акција трајно настави и прошири .

Омиљени ученик - ОМИЉЕНИК - ДИМИТРИЈЕ Станојевић

Дом и живот у дому, то је једно прелепо искуство..

Било је ситуација кад сам желео да се одселим и живим у стану, али нисам. И то је најбитније и искрено не кајем се због тога ☺ Упознао сам дивне људе, стекао сам много другара и другарица и доживео многе "љубави"

Али све је то сада иза мене

Завршава се један леп период мог живота а почиње надам се један још лепши период ☺

Ове 4 године су тако брзо прошле да их нисам ни осетио, због тога уздвајте људи у сваком тренутку - јер назад нема.

Занимљиво је да подсетимо да је пре 4 година и рођена Митина сестра Катарина Станојевић, изабрана за најомиљенију ученицу у Дому. Велики

поздрав за нашу драгу Каћу.

Омиљена ученица - ОМИЉЕНИЦА - ИВАНА Србуљевић

У Кућу младих сам дошла 2012. године када сам уписала прву годину. Као на сваком почетку било је тешко, само привикавање да уместо шест чланова породице кућу делим са још двеста, двеста људи мојих година... Навикавање је полако ишло, али су ми у томе знатно помогли тренинзи стоног тениса. Сада, када се дружење у Кући младих приводи крају волела бих да останем још коју годину и поновим успех са овогодишње Домијаде. Одлазећи на секцију упознала сам доста људи у дому и то ми је помогло да остварим пријатељства. Тренирајући стони тенис почела сам да се дружим са Вељком, а и стекла сам поверење у васпитачицу која

води секцију - Ирену. Секције препоручујем будућим ученицима, јер ће стећи дивна пријатељства и ићи ће на добро познате Домијаде на којима је незабораван провод загарантован.

Захваљујем се свима који су гласали за мене. Драго ми је што сам изабрана за најомиљенију матуранткињу, то је доказ да нисам протраћила време у дому. Дома ћу се сећати због многих лепих ствари, а то је само једна од њих.

Домијада у културно-уметничком стваралаштву - Рековац - 8.4.2016.

Драмски приказ ПРВИИИИИИИ У РЕГИОНУ!!!

Честитамо Стајић Ивану, Маринковић Немањи, Радојковић Кристини, Алексоски Богдану, Димитријевић Катарини, Петровић Ани, помоћницима Ђорђевић Урошу и Вучковић Урошу.

Честитке Симоновић Исидори за освојено **ДРУГО МЕСТО у поетско-сценском приказу** као и Пејић Мирјани, Думитровић Милице и васпитачице Виолете Пешић

због наступа за који је цела сала у културном центру плакала.

Музичка секција ТРЕЋЕ МЕСТО у категорији ПОПУЛАРНА МУЗИКА

Јеремић Марко, Стојиљковић Миљан, Станојевић Душан, Стајић Иван, Ђурић Тамара, Петровић Софија и

васпитачица
Јелена
Мартинковић

Ликовна секција

ПРВООООО МЕСТО за израду хаљине од цвећа
ТРЕЋЕЕЕЕ МЕСТО у категорији ликовна уметност
ТРЕЋЕЕЕ МЕСТО у категорији уметничка фотографија
Златковић Андријана, Симић Јована, Димитријевић Алекса, Симић Алекса, Србуљевић Ивана, Живановић Ивана, Милић Нада, Микић Гордана, Милановић Тамара, Милутиновић Дијана и васпитачица Драгана Игњатовић.

Домијада 29.март 2016 - Крагујевац

Стрелци НАШЕ ДИКЕ

ПРВИ - Павловић Стојан – 169 ПРВА -Димитријевић Катарина 154

ДРУГА - Думитровић Милица

Стрељаштво екипно девојке –
ПРВО МЕСТО Катарина
 Димитријевић, Милица
 Думитровић, Наташа Тодоровић
 стрељаштво екипно дечаци – **ПРВО**
МЕСТО Стојан Павловић, Немања
 Маринковић, Александар
 Милутиновић

(Део победничке екипе и Урош
 Вучковић, Бранко Микић,
 Јовановић Стефан, Илић Урош))
 Фудбал – **ДРУГО МЕСТО** – девојке –
 дечаци
 Кошарка - **ТРЕЋЕ** место девојке

Регионална домијада 25.3.2016. Свилајнац - стони тенис - шах - одбојка

ПРВИИИИИИ појединачно **СТОНИ ТЕНИС:**

1. Вељко Милошевић

1. Ивана Србуљевић

ЕКИПНО ДРУГЕ девојке - **ДРУГИ** дечаци!

Честитке васпитачици Ирени Митреканић и тренеру Колету

ОДБОЈКА - ДЕЧАЦИ ДРУГИ

ШАХ - ДЕЧАЦИ 2. Екипно Марко Милошевић 2.
 појединачно

ДЕВОЈКЕ 3. Екипно, **НАТАША** Тодоровић 3. Појединачно

Честитке васпитачу Горану Станимировићу и Бобану.

Колико пута дневно се храниш у ресторанима брзе хране и да ли сматраш да је то у реду?

- Марија Гицић 403- Ако мислите на McDonalds онда два пута у току године а овако повремено у току месеца. Сматрам да то није добро.
- Милица Веселиноић 406 - Не храним се често у ресторанима брзе хране и сматрам да је то у реду.
- Никола Милетић 310 - Три пута дневно. Није у реду.
- Бојана Антонијевић 413 - Око три пута недељно, то наравно није у реду и не може повољно да учине на мој организам али нисам у могућности да се ханим другачије с обзиром да нисам кући.
- Јамина Марјановић 402 - Па не баш толико често, једном дневно можда, али знам да није у реду и то понекад може штетити нашем организму.
- Урош Илић 212 - често и сматрам да то није у реду.
- Ален Радошевић - не баш толико често, лично за мене је у реду, али није баш толико здраво.
- Илија Целајлија 312- Сигурно барем једном дневно. Сигурно да није добро, али немам други избор.
- Мирјана Пејић 301- Једном дневно, а некад и два пута. Мислим да то није у реду.
- Лазар Панић 312- Не храним се по ресторанима брзе хране, то није у реду.
- Немања Микић 203 - Сваки дан и ништа ми не фали.

- Марко Степановић - Ретко кад и сматрам да је у реду, што да не?
- Александра Милановић 410 - Једном дневно, у реду је.
- Аница Ранђеловић 410 - Сваки дан скоро.....и да, у реду је.
- Вељко Радача - Ретко се храним и мислим да је у реду.
- Петар Петров 108 - Није у реду, али храним се нездравом.
- Александар Љубић 109 - Једном и то у школи. Није у реду.
- Слађан Ђокић - Једем два пута недељно, а можда и мање. То није ок, јер је у ресторанима хигијена лоша.
- Василија Ђорђевић 403 - Често и сматрам да то није у реду.
- Александар Милетић 202 - Два до три пута недељно једем брзу храну (сендвич са белим месом), јер је бело месо јако здраво јести, а нема га на менију у домској мензи такође, стално наручујем тестенину, јер ми се не свиђа домска.
- Анастасија Милојевић 402 - Врло ретко, само у ретким случајевима. Сматрам да су ресторани практични, али не да је и та храна здрава.

Љиљана Милошевић 402

Позајмљен текст [http://www.zdravaiprava.com/20-](http://www.zdravaiprava.com/20-najzdravijih-namirnica-na-svetu/)

[najzdravijih-namirnica-na-svetu/](http://www.zdravaiprava.com/20-najzdravijih-namirnica-na-svetu/)

U današnjem savremenom dobu sve je ubrzano, način na koji živimo, radimo, pa i jedemo. Parče pice, hamburger ili čips često biramo za ručak ili večeru, iako smo svesni štetnosti ovakve vrste hrane. Podsetimo se najzdravijih namirnica i umesto pice odaberimo neku od njih.

20 najzdravijih namirnica na svetu

- ◆ **Limun** je pun vitamina C.
- ◆ **Skuša, tuna, pastrmka** su izvor prirodnih masnih kiselina omega-3.
- ◆ **Grožđe** - Pravi su izvor minerala i vitamina A, B i C.
- ◆ **Paprika**.
- ◆ **Ren** je koren sa antibiotskim svojstvima i pun je vitamina C. Prema jednoj japanskoj studiji, wasabi (japanski senf), koji se dobija od jedne vrste rena, sprečava, navodno, stvaranje karijesa.
- ◆ **Kupus** izvor je vitamina K, koji je dobar za krvotok i rast kostiju.
- ◆ **Smokva** je bogata vlaknima. Ali verovatno i voće najbogatije kalcijumom.
- ◆ **Zeleni čaj** blagotvorno deluje na zdravlje ljudi
- ◆ **Jagode i maline** su važni izvori vitamina C, E, betakarotena, koji je i antioksidans.
- ◆ **Pasulj** je pun vlakana i složenih glicida, kao i minerala i

vitamina. I dobar je prilikom držanja dijete.

- ◆ **Luk**
- ◆ **Brusnice** .
- ◆ **Jabuka** .
- ◆ **Fizalis** (peruanska jagoda) raste, između ostalih, i na američkom kontinentu. Prema nekim studijama, najjači je antioksidans od svih vrsta voća.
- ◆ **Đumbir**, pikantan i mirisav začini pravi je lek.
- ◆ **Crna repa**, njen sok se koristi u lekovite svrhe.
- ◆ **Bademi, orasi, lešnik**
- ◆ **Brokoli** je bogat vitaminom B9. Pomaže u borbi protiv anemije, sadrži i antikancerogene antioksidanse. Najbolje dejstvo ima kada se jede sirov.
- ◆ **Beli luk** je u pravom smislu saveznik našeg zdravlja. Pun je vitamina A, B i C, pomaže u borbi protiv visokog pritiska, lošeg holesterola i nekih vrsta raka. Najbolji je ako se jede svež i sirov.
- ◆ **Spanać** nije posebno bogat gvožđem, ali je zato bogat vitaminom B9

ДОБРОВОЉНО ДАЛИ КРВ у 2016.

Марко Ђокић - Стефан Танасковић - други пут

АНКЕТА: Да ли смо испунили обећање које сваке године дајемо: СЛЕДЕЋЕ ГОДИНЕ ЋУ БИТИ БОЉИ/а

Наравно. Све што сам испланирала, остварила сам. Зато што сам боље организовала време - **Ивана Србуљевић**

Па нису. Ове године сам имала нове предмете и схватила сам их олако и нисам се трудила - **Милица Ђокић**

Па јесу. Ове године сам више учила и постигла оно што желим. - **Ана Маринковић**

Мислим да сам ове године више учила зато што сам 4 година и потребан ми је што бољи просек за факс - **Тамара Милановић**

Јесту. Овде сам 2 године, мислим да сам се сада уклопила и да сада иде много лакше - **Софија Петровић**

Испунила сам обећање. Зато што сам ове године више времена посветила учењу - **Ивана Живановић**

Па и нисам. Увек може боље. - **Ана Митић**

Наравно да јесам.. Овде сам годину дана. У основној се мање учило, зато овде више. Трудила сам се и остварила резултате и оставила леп утисак на професоре. - **Љиљана Милошевић**

Не, нису. Уопште нисам учила у односу на претходну - **Марија Вучковић**

Труд се увек исплати, као вредно радите - **Иван Чејовић**

Сада више учим и више посвећујем пажњу учењу него у основној школи. - **Кристина Марјановић**

Мој рад ове године је знатно бољи. Учила сам и вредно радила. - **Сашка Никодијевић**

Довољни су рад и жеља да остваримо оно што желимо. Трдите се и не одустајте - сваки рад и свака кап зноја се исплати, можда не за 5 минута, можда не сутра, али једног дана сигурно и бићете сами себи захвални.

Сашка Никодијевић

ВИКЕНД У ДОМУ

- У првој години константно бих гледао са презиром на "тај" петак. Осећао сам презир због неког осећања консантне љубоморе. Када бих видео да сви другари са радошћу одлазе својим кућама где их са осмехом дочекују, пуни љубави, њихови близњи; који једва чекају да надокнаде све време, које је протекло од њиховог последњег одласка од куће. Кроз главу би ми се врзале различите мисли, првенствено бих осећање носталгичности покушавао да утолим некаквим занимацијама које би ми побољсале расположење. У почетку је ту био мобилни телефон и дописивање са мојим битним особама до касно у ноћ. Окружен са цетири хладна зида, размишљао сам о томе како бих могао да квалитетније потрошим своје слободно време. Временом сам се навикао и сад лако подносим остајање у дому за викенд. Сада сам најчешће у друштву са осталим домцима који такође остају преко викенда. Посветио сам се и здравом начину живота. Тренирам и водим рачуна о својој исхрани, а викендом за све то имам више времена. Некада одгледам неки филм, некада прочитам неку књигу. Викенд у дому је одлично време за писане редове, јер просторијама влада тишина; некад одем и прошетам... - **Стефан Симић**

- Петак је дан када скоро сви иду својим кућама. Викендом углавном дом је празан, остане десетак ученика можда мало више :) Мени то није проблем, јер ми викенд брзо прође зато што остајемо цимер и ја. Време проводим спавајући до касно. Остатак дана тј. поподне проведемо у сређивању и чишћењу собе, а ако је лепо време изађемо напоље да бацимо коју на кош :).

Касније "скокнемо" до града да поједемо нешто зато што нам lunch пакет није довољан. Сутрадан такође спавам до касно тако да остатак следећег поподнева проведем у слушању музике и игрању видео игрица и учим. Увече тог дана долази већина деце из дома и онда настаје хаос (наравно позитиван). Следећег дана се иде у школу тако да гледам да одем у кревет што "раније" да бих био одморан за нови радни дан.

Илија и цимери 312

Recept za "instant" sreću

<http://www.jelenapantic.com/recept-za-instant-srecu-provereno-radi/> Psiholog Jelena Pantić

Potrebni su nam drugi ljudi, potrebna nam je razmena sa njima i svima nam je potrebna podrška, hteli mi to da priznamo ili ne.

Nije dobro biti potpuno zavisian od drugih, ali nije dobro biti ni potpuno nezavisan.

Potrebni smo jedni drugima. Potrebni su nam gestovi pažnje i ljubavi. To nam hrani dušu.

To ne moraju da budu neke velike reči i neke burne emocije.

Volim kad mi neko kaže nešto lepo, kad osetim da je to iskreno i iz srca.

Srećna sam kad me neko dotakne svojom pažnjom.

Volim i kad dotaknem nečije srce i kada mi taj neko pokaže da je dotaknut, a da bismo dozvolili sebi da nas neko dotakne, i da bismo to pokazali drugom, potrebna je hrabrost. Ranjivi smo kad dozvolimo da nas neko dotakne. Ranjivi smo kad otvorimo srce. Ume da uplaši ta ranjivost, to je normalno, ljudski.

Ranjivost je put do povezanosti sa drugim ljudima. A bez istinske povezanosti sa drugima nema istinske sreće. Društvena smo bića.

Treba nam pažnja drugih ljudi. Treba nam da znamo da nekom nešto značimo. Treba nam da znamo da smo nekom potrebni. Trebaju nam lepe reči iz srca drugih ljudi.

To nije zavisnost. To je povezanost. Mnogo je drugačije.

Od srca vam želim mnogo **hrabrosti** da budete ranjivi, i mnogo trenutaka povezanosti sa drugim ljudima. Istinska sreća je tada neizbežna. Mnogo istinski srećnih trenutaka će vam biti na raspolaganju svakog dana.

Zagledajte se malo u svoje srce, i potražite neke lepe reči za druge ljude. Darivajte ih njima.

"Volim da pričam s tobom."

"Lepo mi je kad te vidim."

"**Razveselim** se kad vidim neki tvoj post."

"Tvoje reči me ohrabruju."

"Volim da slušam tvoj smeh."

ШТА МОЖЕМО ДА НАУЧИМО ОД ШВАЈЦАРАЦА

9 stvari koje te iznenade kad si Srbin u Švajcarskoj! (Izvor: 24Sata.rs) 06/05/2016

Proveli smo nedelju dana u jednoj od najbogatijih zemalja sveta. Bili smo okruženi divnim i srdačnim ljudima, a iskustva koja su nam oni pričali ili koje smo sami videli pokazali su nam zanimljivu stranu ove jedinstvene države.

1. Povratak u budućnost

Ciriški vozovi u Švajcarskoj imaju dva sprata i WC koji koristi tač skrin. Ljudi u marketima koriste automatizovane kase. Sve može da se reši mobilnim telefonom. Postoje podele podelinih podela. Samo da bi bacio đubre moraš da naučiš koji otpad ide u koju kesu. Inače, nije neobično da se vozač autobusa preko razglasa obraća putnicima da bi im poželeo dobar dan.

2. Sve je toliko organizovano da ti se plače

Budi spreman da u zemlji kojoj je zaštitni znak sat, ljudi mrze kašnjenje. Ako voz kreće u sedam, krenuće u sedam, ni sekund kasnije. Radnje se zatvaraju tačno na vreme. Žena nam je mrtva ozbiljna rekla "vidi ga, prostak, baca đubre u kantu na autobuskoj stanici jer neće da plaća kese za reciklažu". Stvarno, varvarin. Ovde si srećan ako ga ljudi ne bace kroz prozor.

3. Sir. Toliko sira

Čokolada i satovi su kul, ali sir je božanstven. I ima ih više vrsta! Dimljeni, čvrsti, buđavi, sir punjen alpskim cvećem (ozbiljno).

4. Ljudi znaju gde je Srbija. I imaju vrlo istančano mišljenje o njoj.

Srba u Švajcarskoj ima dosta. Stereotip koji važi za nas je da nosimo trenerke, sportske patike, kajle i pravimo s*anja. Budite spremni na to da im pokažete da niste takvi. I da to radite iznova i iznova i iznova...

5. Švajcarci su opsednuti tišinom

Bukvalno. Suštinski. Neprestano. Posle devet počni da šapućeš u sopstvenom stanu, ne turširaj se kasno, pažljivo zatvaraj ulazna vrata od zgrade. Telefon u busu podesi na sajlent inače oseti ubod osuđivačkih pogleda kada najnoviji Rijanin hit počne da ti zvoni. Čisto da znaš, buku shvataju kao napad na njihov mir i umesto da i oni odvale šemsu i pozovu te na obračun u jačini zvučnika, očekuj da te posete čike u plavom.

6. Policija, mama, žena

... Tim redosledom mnogi autohtoni Švajcarci vrte brojeve na mobilnom. U zemlji čokolade to se radi "za tvoje dobro". Bilo da su u pitanju ćelave gume ili činjenica da nisi pokosio travnjak, spremi se da objasniš gospodi zašto si bio neodgovoran građanin. Možda je baš to razlog za...

7. Sav taj standard

Švicra izgleda kao bajka. Skoro sve kuće, čak i u selima, deluju potpuno novo. Ima se para, ništa se ne ostavlja da propadne. Stambene zgrade imaju stakla od poda do plafona, svaki kružni tok ima aleju sa svojim cvećem. Putem furaju besna kola, ali čak i Švajcarci se libe da odu u restoran dok dooobro ne prouče cene ili upotrebe ovaj luskuz...

8. Ne ulazi u taksi

Nemoj, makar bežao bos pred tornadom. Start u noćnoj tarifi je tri puta veći od prosečne dnevnice u Srbiji. Vožnja od centra do kuće (rastojanje Trg - Rakovica) je nas šestoro izašlo 120 franaka. Pretvori u dinare i plaći.

9. Ruže su možda cvetale, ali mladi čupaju korov

I Stivi Vonder vidi razliku u standardu između Srbije i Švajcarske, ali kada smo pričali sa ljudima u dvadesetim godinama umalo smo se zagrcnuli. Da su govorili na srpskom, bili bismo ubeđeni da slušamo muke beogradskih diplomaca:

"Situacija je teška. Čak i za volontiranje traže iskustvo. Mogu da radim, ali samo za minimalac. Kako da steknem iskustvo kada niko neće da me zaposli? Želim da živim sam, ali kirija za stan je toliko velika da skoro svi žive sa cimerima. Radim 10 sati za minimalac u ogromnom prehrambenom lancu i niko mi ne plaća prekovremeno", iskren je bio momak koji se u potrazi za poslom preselio iz Ciriha u gradić Vintertur u kojem je kirija znatno manja.

I tako. Sunce tamošnjeg neba i dalje greje, ali su se i nad njima nadvili oblaci krize.

Bonus

Cirih je prepun ljudi različitih nacija i iako mnogi lokalci sa nepoverenjem gledaju došljake, u Švajcarskoj smo upoznali neke od najnesebičnijih i najprijatnijih ljudi. Verujemo da vi niste srpski stereotip, pa tako ni većina ljudi nije švajcarski. Dobro čini i dobrom se nadaj.

ДЕШАВАЊА У КУЋИ МЛАДИХ

Поносни смо што наш Дом својим ученицима и студентима нуди различите садржаје, тако да су ученици у могућности да присуствују различитим догађајима и тако обогате своју личност.

Ова дешавања организована су у сарадњи Дома ученика и агенције „Сербика“ из Београда, а модератор је био доц. др Марко Ђорђевић.

Предавање професорке Дивне Вуксановић „ОДЛУКА ИЛИ НИШТА“ 12. априла, протекло је у знаку дијалога. Филозофирали смо, смејали се и провели једно лепо вече. Студенти Факултета педагошких наука у Јагодини, ученици средњих школа и васпитачи Дома ученика и студената у Јагодини показали су се као одлични саговорници.

Не постоје једноставни рецепти за

доношење важних одлука.

Свет треба филозофски промишљати.

Треба гајити критички однос према свему што нас окружује.

Успех лежи у нама и у комуникацији са другима.

Кључ успеха лежи у равнотежи – поштовању себе и других

Аутори сатиричног сајта „Њуз.нет“, Марко Дражић, Ненад Милосављевић и Дарко Црногорац, у уторак 17. маја 2016, били су гости Дома ученика и студената у Јагодини, где су промовисали своју књигу "Права историја света".

Студенти завршне године Факултета педагошких наука успешно завршили

двонедељну праксу у нашем Дому. Они су са ученицима посетили Музеј, били су у позоришту, шетали на Руском гробљу, организовали лирско – књижевно вече, разне игре у природи; студенти су ученицима причали о разним важним, животним темама. Желимо им добре оцене а идуће године чекамо следећу генерацију будућих васпитача.

Ускоро нови кратки филм о хуманитарној акцији: „Чеп за хендикеп“ - од исте екипе – васпитачице Јелена и ДК и ученици Жана Мариана, Кукић и остали .

Матурантима желимо леп провод на матурској вечери.

Домија

де 2016

Наш мастер студент - Александар Полин Клинчарски

Разлог због којег сам одлучила да интервју обавим са Полином, јесте тај што је он једна веома отворена и искрена особа. Сматрала сам да ћу добити зреле и исправне одговоре од њега, јер је веома mudar и промишљен. Једини је од студената који води рачуна о здравом начину исхране, здравом начину живота и гаји праве вредности. Достојанствен је, центлмен и било је задовољство радити са њим.

Како ти се допада живот у дому?

Александро: Ђао (смех)... Тренутно ми је живот у дому одличан и стварно ми се допада, у почетку је био не тако пријатан због навике која је била потребна и на тадашњи живот и на цимере и на нови начин живота, зато што је свако имао своје потребе, али временом се то све изједначи и временом човек сазри и због тог сазревања мислим да сам се навикао на живот у дому. Све у свему свиђа ми се, од један до десет - оцена осам...

Омиљени филм и зашто?

Навео бих неколико, први је „Милионер из блата“, други је триологија „Господар прстенова“, а трећи је Јасон и аргонаути“. Први зато што има одличну тематику и прича је несвакидашња, други зато што је то класик, а трећи зато што се бави грчком митологијом, која ми је иначе једна од омиљених области.

Певачки узор

Имам више певачких узора, али навео бих као највеће певачке узоре Тошета Проеског, Ерос Рамацотија и то је то...

Занимљив догађај из средње школе

Средњошколски период памтим као један од најбољих периода у животу и самим тим долази се до закључка да ми је целокупни период у средњој школи био занимљив.

Најлепша успомена из детињства

Као Жизела постављаш питања...(смех) Имам много лепих успомена, али једна од лепших је кад сам дошао из вртића и чекала ме СЕГА, која је тад била оно „ВАУ!“, која је била не баш тако виђена често од стране нас, тадашњих клинаца, био сам превише срећан, сећам се тога као и дан данас, једно од најстаријих и најлепших сећања.

Шта мислиш да је највећи проблем тинејџерима и зашто?

Највећи проблем је то што не траже извор своје среће, него гледају да задовоље туђе потребе и још један велики проблем је то што не поштују себе.

Како си се одлучио да студираш Факултет педагошких наука?

Пука случајност. С једне стране моја мајка је учитељ и она је једним великим делом утицала на моју одлуку, али хтео сам ја да упишем или географију или српски језик, него ето сплет околности је довео до тога да се баш нађем овде.

Да имаш тридесет секунди да се обратиш свету, шта би рекао?

Морам мало да размислим, није то мала ствар... „Не бих да ово звучи као политички слоган, али заправо, уједињени можемо све!“ „Сви проблеми на свету могу да нестану и цео овај систем је тако направљен да само владају поједини, иначе можемо сви да живимо срећно, убеђен сам у то!“

Који је твој животни мото?

Искористи предност коју си стекао. Срећа прати храбре.

Чега се највише плашиш?

Ајкула! (смех) Не плашим се ничега ни смрти ни тако тих ствари, осим ето... имам неко страхопоштовање према ајкулама...

Које би савете дао себи пре три године?

Само тако настави и немој да се мириш с бившом (смех).

Да имаш још само годину дана живота како би искористио то време?

Вероватно бих покушао да све што знам покажем људима око себе и да их научим томе, а гледао бих с друге стране да путујем што више, да обилазим најневероватнија места на свету.

Александро, реци ми, које су твоје највеће

предности?

Упорност и то што се увек трудим да развијем свестраност.

Шта сматраш за своје највеће слабости?

Брзоплетост у неким ситуацијама и то што не учим на туђим грешкама него на својим.

Да ли мислиш да је исправно давати новац скитницама?

Не. Зато што сам сигуран да је криминал умешао прсте у то и није то начин на који се узимају паре, неко самопоштовање треба да постоји код човека.

Земља из снова

Највише од свих земаља волим Грчку, наравно после Србије, али бих највише волео да отпутујем у Аустралију и на Нови Зеланд...

Ког кућног љубимца би волео да чуваш?

Никад не бих хтео да имам нешто што има свако, као што је пас, папагај или мачка, ја бих нешто што нико нема, а то је Комодо змај или хијена или акваријум са медузама, то ми делује кроз добро, стварно то мислим.

Да имаш супер моћ, која би то супер моћ била?

Највише бих волео да читам људима мисли...

И питање за крај, како би мотивисао читаоце часописа да буду што успешнији?

Радите ствари које вас усређују, али немојте да повређујете друге. Ако волите да путујете- путујте. Ако волите да будете најбољи у нечему- будите најбољи, ви то можете, али немојте да газите преко лешева.

Интервју обавила Александра Михајловић, студенткиња треће године, смера домски васпитач

АНКЕТА : Узори

„Шта нам вреде и најбољи узори из прошлости ако помоћу њих не идемо даље од њих, у тражењу и у стварању? Ни они не би заслужили да нам буду узори да нису отишли за корак даље од својих узора.“ Иво Андрић

Сматрам да узоре не треба имати. Сваки човек треба да тежи позицији униката. У реду је имати идеале који нас воде, поштовати нечији рад и дивити се истом, али константно угледање на узора може изазвати копирање тј. животе који добијају особине реприза. Суштина живота није ходати већ утабаном стазом, већ створити своју! **Жана Мариана Прокић**

Узор за мене представља особу којој се дивимо, особу која је имала највећи утицај на нас. Мој узор је одбојкашица Маја Огњеновић. Гледала сам одбојкашке утакмице и она се издвојила. Нисам одмах знала ко је она, али сам запамтила број дреса (18). Њени покрети су ме навели да кренем да тренирам. Обе играмо у позицији техничара, волела бих да будем успешна као она. **Ружица Кошанин**

Немам узора. Све што радим у животу радим како ја мислим да треба и покушавам да доносим најисправније одлуке, колико год је то могуће. Мислим да се у животу не треба угледати на друге, већ бити свој. **Ана Митић**

Узор је неко или нешто по чијим се делима водиш вођен логиком његових дела. Мој узор је Огњен Ангелкоски Insane. Никад нисам срео бољу особу. Ко га познаје, добро зна шта је радио, и шта хоћу. Мој узор и ја стално остварујемо своје снове. **Немања Маринковић**

Особа која се обожава - Новак Ђоковић. Највише га волим јер Србију представља у најбољем могућем светлу у свету и што је један од ретких правих узора које српско друштво данас има. И зато што ја желим да будем најбољи тенисер Србије !!!!! **Слађан Ђокић**

Узор је особа која својим карактером, понашањем, својим успесима треба да да пример човека кога треба следити. Новак Ђоковић и моја мама су ми узори. Тешко је пронаћи особу којој Ноле не би био узор. После славе коју је стекао остао је онакав какав је био: добар човек. Он је амбициозан, упоран, истрајан,... Жеља ми је да будем као он, **број један. Ивана Србуљевић**

Немам узора, зато што мислим да је непотребно да се по било чему угледамо на друге људе. У мом окружењу ретко да ко има узора, јер делимо исто мишљење. **Кристина Радојковић**

Немам узора, мислим да у животу треба постићи све сам. Мада, неким људима је узор потребан. **Љубомир Стевић**

Узори су људи у којима видимо себе. Моји су мама(у којој видим снагу и осмех без обзира на све). У писању мој узор је Гијом Мусо, а у својој најбољој другарици видим позитиван став у животу. У Тањи Бошковић видим енергију, у Ђоковићу успех. Сви они су испунили мој сан. **Милица Милошевић**

А ево шта психолози кажу на ову тему:

Узори су приоритет медија. Медији кроје културу, намећу вредности омладини. Данас нису узори млади успешни математичари већ старлете и разни програми који руше систем вредности. Више се не цени сам човек, већ оно што он има. Узори више нису људи који су добри, племенити, насмејани већ они који могу доста тога да купе. Узори треба да представљају неку врсту изазова. Изазов да будеш бољи од оног кога поштујеш, чији рад цениш,... Самим тим ти постанеш бољи.

„Двоје људи могу гледати исту ствар и видети је потпуно другачије“.
Исидора Симоновић 306

БИСЕР – чепићи за уши

У почетку свог боравка у Дому, ненавикнута на галаму Исидора је првих месец дана пред спавање стављала чепиће у уши.

Једном приликом Жана, која зна за то, покушава да је позове да јој нешто каже. Маше рукама и виче:

- СКИНИ чепиће.	- Аман, скини те чепиће више. – Жана губи стрпљење, а Исидора опуштено вади чепиће из ушију па ће_
- Да КИНЕМ? – пита Исидора	- Реци сад, нисам те чула! Имала сам чепиће у ушима.
- Скиииинииии!	
- ЗИНИ? Зашто да зинем?	

БИСЕР : НА ОБА ОКА

Исидора се после нешто више од две недеље вратила у Дом и како ред налаже донела цимеркама КУТИЈУ КОЛАЧА. Пар минута након уживања у слаткишима Марија, до тада нерасположена, поче да збија шале:

- Јао, што сам добила неку енергију. Баш сам нешто расположена.	- Ма немој, а ти што си појела оних 12 кад је Исидора дошла.
- Како и не би била. Подигао ти се ниво шећера у крви. Појела си десет колача. – Жана јој одговара.	- Зар ти ниси спавала када је Исидора стигла?
	- А зар ти стварно мислиш да ја спавам на оба ока?

BalkansPress pozajmljen tekst - **SAVET PSIHologa: 8 nesvakidašnjih načina oslobađanja od stresa**

Misli beže, koncentracija opada, napetost raste, osećate unutrašnju neprijatnost, paniku – to su oni, tipični simptomi stresa, koji nas izbacuju iz ravnoteže.

Šta raditi? Naučiti – upravljati stresom, jer to pomaže, ne samo da se vratite u formu, nego i da eliminišete bolest, i čak, usporite proces starenja.

1. Češalj

U toku radnog dana, provedenog ispred monitora, mimična muskulatura postaje veoma napeta, tako da glava postaje veoma teška i počinje da boli. Jedan od načina izbegavanja stresa – češljanje kose u trajanju 10-15 minuta. Ova procedura pomaže „aktivirati“ krv i osloboditi mišiće.

2. Hrana

Ukusna hrana – efikasni antistres doping. Sačuvati dobro raspoloženje, osloboditi se stresa pomaže masna riba, koja sadrži omega-3 masne kiseline, veoma korisne za nervni sistem. Ako ne volite ribu, pojedite sladoled ili bananu. Ove namirnice su bolje od antidepresiva.

3. Istrljajte dlanove

Još jedan način da se ublaži napetost i izbegne stres. Potrebno je svom snagom protrljati dlan o dlan, dok dlanovi ne postanu vrući. Takođe je korisno i protrljati uši. Na taj način, brzo ćete se vratiti i fokusirati na posao.

4. Isprati konflikte i stresove

Izboriti se sa negativnom emocijom pomaže 15-minutno tuširanje. Stanite ispod toplog mlaza vode, tako da on masira glavu i ramena. Ubrzo ćete osetiti kako voda odnosi sa sobom sve nepotrebno.

5. Воје

Психолози су открили да осликанје бојанке у року од 2-3 минута у периодима појачаног стреса петоструко повећава вероватноћу да се сви послови заврше на време.

6. Чај са хибискусом

Нагомиланјем слободних радикала човек има осећај панике и анксиозности-карактеристике стресног стања. Хибискус не даје радикалима гомиланје, као да их разводњава и на тај начин помаже ослобађању од стреса, не изазивајући у вама малаксалост.

7. Spremanje

Разврставање ствари на своја места помаже да се фокусирамо и организујемо мисли. Сем тога, уредне полице, фиоке, ормари, дају позитиван психолошки ефекат – спољашња уређеност и организованост несвесно се преноси на сопствен живот.

8. Ples

Обавезно плешите код куће. Ритмички покрети уз музику идлично помажу елиминисању стреса. Осим тога, плес доживљавамо као забаву, за разлику од сличних вежби у фитнес клубу.

ЈЕДНОГ ДАНА КАД ОДЕМО ИЗ КУЋЕ МЛАДИХ

Једнога дана кад одемо одавде, сећаћемо се ових дана и како смо живели у њему:

Сећаћемо се ових дана као времена кад смо учили да се играмо, да се смејемо и плачемо, да показујемо осећања, будемо јаки и слаби и идемо даље; Кад смо правили грешке и исправљали их; учили да кажемо „извини“ и „хвала“, „драго ми је што сам те упознао“; кад смо скупљали загрљаје „за ретке“, кад смо скупљали чепове, или новац за помоћ онима којима треба, кад смо добровољно давали крв, кад смо помагали да се трпезарија претвори у позорницу или подијум за журку, откривали и неговали таленте, кад смо скупљали храброст да наступимо и покажемо шта знамо, или се забављали кад смо снимали филм о дому, правили и снимали бисере, ишли на секције, тренинге, утакмице, домијаде, седели на степеништу..... и причалии певали. Били млади.

Једног дана кад одемо из дома сећаћемо се ових дана као времена кад смо се учили доброты, другарству, заједништву, учили да будемо своји, али да заједно можемо много; учили да будемо бољи него јуче, најбољи што можемо, да будемо, зрелији, хуманији, одговорнији..... Можда је овакав живот, управо онај живот за који се каже: „живети пуним плућима“.

Неки се тих дана неће сећати..... Неће се сећати, јер су време потрошили на спавање, игрице и филмове....., на све оно што су могли да раде на било ком другом месту и због чега им ови дани нажалост, нису били ни посебни, ни другачији. Неће се сећати, јер нису овој Кући младих отворили срце да им ту остави траг. Уосталом, увек имамо право на избор.

ДК

Републичка Домијада 2016

Златибор 2016.

Стони тенис - ДРУГО МЕСТО, појединачно и

Вељко Милошевић и

Ивана Србуљевић!

Поздрав и за васпитачицу Ирену и тренера Колета!

Резултат вредан поштовања постигао је Вучковић Урош у стрељаштву заузевши 5.место са 170 кругова.

Најгоре и најлепше искуство

у Дому ученика „популарном „ Сретену Аџићу“ у Јагодини

Како би новим ученицима олакшали живот у Дому, припремили их на оно што их очекује и помогли да се лакше прилагоде, урадила сам истраживање са садашњим ученицима о њиховом најбољем и најгорем искуству .

На питање „Које је ваше најгоре искуство у Дому“ - 30% ученика је рекло да је њихово најгоре искуство било неслагање са цимерима и осталим ученицима у вези (не)хигијене.

30 % ученика је рекло да је њихово најгоре искуство био сам долазак у дом, привикавање на другачију средину, васпитаче, правила и норме понашања, друштво, као и то да су имали страх од непознатог и да су имали осећај да се неће уклопити лако.

15% ученика је рекло да је њихово најгоре искуство било пребацивање у другу собу, са другим ученицима због нехигијене, као и кажњавање од стране васпитача због недисциплине.

25% ученика је рекло да није доживело ни једну непријатност у Дому и да имају само лепе успомене.

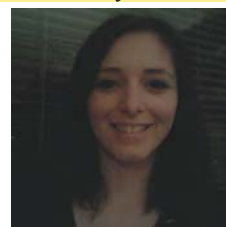
На питање „Које је ваше најбоље искуство у дому“- 45% ученика је рекло да је њихово најбоље искуство у Дому углавном било у току слободног времена, где су могли да свирају гитару, да певају, друже се међусобно.

45% ученика је рекло да је њихово најбоље искуство у Дому био одлазак на Домијаду, освајање медаља и пехара, као и дружење у току Домијаде са друштвом и васпитачима.

Један ученик је рекао да нема најбољег искуства и са благим осмехом на лицу нам је дао предлог да се направи теретана у дому, што би њега учинило јако срећним.

Најбоље искуство било када су јој цимерке приредиле изненађење на дан њеног рођендана што је у њој пробудило јако лепа осећања и да ће тај дан и дружење са цимеркама понети са собом као најлепшу успомену на боравак у дому.

Студенткиња: Ристић Јелена

БИСЕР : „Раде“ и кад ништа не раде!

10:00 време учења

Васпитачица иде у обилазак соба. Долази до собе 412

- О коначно да вас затекнем будне! Дошла сам тачно на време. Код вас значи увек да долазимо око 10 сати.

- Да. – одговарају Јована и Тамара и ужурбано сређују ствари.

- О нешто сте јутрос вредне.

- Да. Морамо да журимо. Радимо.....- поче Јована, али је васпитачица сва срећна прекиде:

- О „РАДИТЕ“!!!!!! Коначно сте решиле и ви нешто да радите. Браво! А могу ли да знам шта ћете то да радите?

- Радимо нокте! Козметичарка имала слободан термин само пре подне, па сад журимо да не закаснимо!

- ??? „РАДИТЕ НОКТЕ“!!!!!! Заборавите оно „браво“ што сам вам рекла. Идем да не чујем још нешто па да се још више разочарам.

Пре неког времена један новинара прича о неком младићу па ће: „Он је врло АКТИВАН на ДРУШТВЕНИМ МРЕЖАМА“.

Ето, како се време мења. Данас „активни“ и „раде“... и они што ништа не раде.

Бисер: ДВЕ ВРСТЕ УЧЕНИКА

На паузи између два наступа на Домијади у културно-уметничком стваралаштву, разговарају васпитачице како су поносне на своје ученике, како су им пуна срца од милине кад их виде на сцени:

- Боже, видиш колико су ОВИ ученици добри. Имају хоби, раде оно што воле, посвећени су томе, развијају своје потенцијале, таленте, а не као ОНИ што само спавају и не знају шта ће са собом. – занесено ће ДК.

- И ови то раде! – мирно додаје Јелена.

- Ах, да. У праву си. Сад се сетих : па то су исти ученици!

БУДИ ХУМАН - БАР МЕСЕЧНО ПОШАЉИ СМС ПОРУКУ – бројева је много - 4080, 1150; 5757;

1033 упиши 51, или 171 па пошаљи на 3030;

Похвала за Марину Предић зато што је једног дана 6 сати издржала без телефона; оставила га је васпитачицама да снимају филм о чеповима.

Највреднији у Дому – увек су ту кад треба нека помоћ

Дарко Милојевић и Данијел Поштић,
а прикључује се и цимер Алекса Алексић

БИСЕР - Много ми тешко, колико ми лепо!

После наступа наше драмске секције на Домијади у Рековцу, Марина стоји у сали и гласно плаче:

- Јао мене срамота!

- Зашто те Марина срамота?

- Ја никад у животу нисам плакала.

- Сузе су ок, само плачи, ево и ми плачемо. Цела сала плаче. – кажу јој васпитачице Драгана, Јелена и ДК.

После 20мин испред сале за културу:

- Марина ти још плачеш?

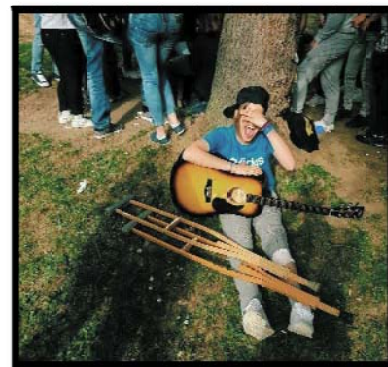
- Ја никад нисам плакала. Не знам како да станем.

- А зашто толико плачеш?

- Много ми ТЕШКО. Професорка овде ме боли - показује на груди – како је лепо, ЉУБАВ, РОМАНТИКА. Јооооој што ми ЛЕПО!

- Па сад: да ли ти је лепо или тешко? Хаха

- Не знам! Јооооој, Исидора Симоновић ме песмом убила, а драмска представом докусурила!

БИСЕР: Дипломе

Толико смо прижељкивали прво место на Домијади у културно-уметничком стваралаштву, да кад смо га коначно освојили у драмском приказу, Рековчанима су нестале дипломе - нису имали више ни једну да нам напишу - остало да нам пошаљу касније.

Зато су се васпитачице осталим дипломама тако обрадовале - да су их заборавиле у аутобусу - Сад чекају возача да им их донесе!

То само нама може да се деси.

Безимена песма

Заплешимо, сами, срећни и голи.

Дозволимо летњим кишима које долазе да нам облију тела и покрију голотињу. Заборавимо на срам, на друге, на лоше, на добро, на тугу и срећу. Останимо овде где јесмо, дозволимо осећањима да причају уместо нас.

Очигледно је да смо јако лоши са речима.

А речи нису ни битне, заправо.

Битно је ово овде и сада, што се дешава док нисмо ни свесни,
док смо још мали.

Будимо опет деца, несвесни свега.

Створимо нему песму о нама која ће се певати кроз векове.

Остани овде, остаћу и ја.

Нек о нама причају дуго.

Буди Татјана несретном Оњегину.

Буди Лаура тужном Петрарки.

Ма буди шта год пожелиш.

Буди звер.

Буди беба.

Буди окрутна и умиљата.

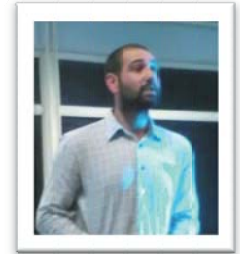
Само буди и постоји крај мене још мало.

Буди ми светло и тама.

Религија и атеизам.

Само, молим те, буди.

Немања Маринковић

Tišina

Njenim hodnicima širio se eho snova

Sve prećutano,

Nikada izgovoreno,

Danima pleteno,

Godinama čuvano,

Lelujalo je u vazduhu.

Njeno veličanstvo,

Prefinjeno i neprocenjivo

Opet je pokazalo svoju moć.

Tišina...

Ona koja vrišti najglasnije,

Boli najopasnije,

Kazuje više od smaragda i safira,

Ogledala duše

Zna više od mudrosti

Tišina...

Ona koja čuje razum,

Oslušne govor srca,

I učini ono što želi,

Tišina...

Ona koja te uvek sačeka,

Iza ćoška, oblaka,

Na kraju dana...

Ona...

Tišina...

Жана Мариана Прокић

Шта би променио/ла да си сада прва година?

Милица Ђорђевић 302 - Више бих се дружила са Урсулом.

Марија Радосављевић 309- Не бх ништа мењала, јер ми је прва година била најбоља година у дому.

Тамара Милановић 307-Више бих се дружила, више учила и мање спавала.

Милица Ристић 308- Ја бих више упознавала друге људе, мање бих учила, бежала бих понекад са часова, забављала бих се што је више могуће, зато што у четвртој години то не може.

Катарина Миладиновић 302 - Мало бих више укључила мозак.

Милена Миладиновић 304 - Не бих ништа мењала.

Александра Јовановић 309 - Више бих радила и више причала са васпитачима.

Ивана Србуљевић 307 - Однос према другим људима у дому, према неким људима сам била превише добра, а није требало.

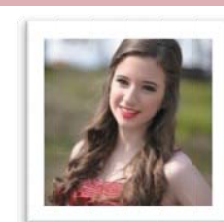
Димитрије Станојевић 208 - Другачије бих планирао дан, стављао бих школу испред неких небитних ствари, а до сада је ситуација била обрнута. Слободно време бих користио за забаву и дружење још више и луђе...Променио бих цимера Ацу 😊.

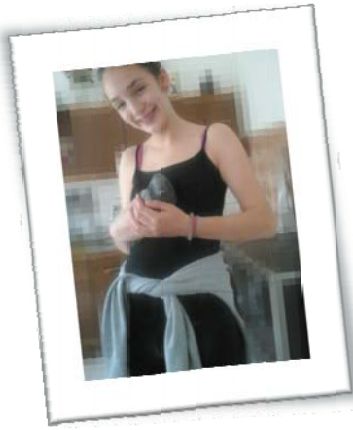
Јован Мијатовић - Васпитаче у дому хаха.

Марко Милошевић - Променио бих себе.

Немања Маринковић - Време учења – боље бих га користио.

Љиља Милошевић 402

МИ <3 ПРИРОДУ - Јасмина Марјановић је једног дана нашла голуба који је целог дана лежао испод аута. Назвала га је Ћићи, нахранила га, напојила, сликала се с њим и он је оснажен одлетео. Помогла му је да настави даље свој пут .

Ускоро књига песама нашег студента Стефана Љубомировића – ексклузивно вам представљамо један део нове књиге:

Nedostajanje.

Poludite prosto koliko biste baš tada provodili vreme zajedno, a jednostavno nije sve moguće. Zatrpaju vas trenutni prioriteti u životu da prosto zaboravljate koliko je možda taj neki trenutak mogao biti važan, da ste samo bili zajedno. A sve se tada zapravo može,

samo ne zaboravite da je ljubav silna. To nedostajanje bude toliko snažno da se ponekad osećate kao da niste potpuni, kao da vam nedostaje neki deo vas. Tolika bujica osećanja sreće jer u tvom životu postoji neko ko je izazvao sve to, a u isto vreme toliko tuge, jer baš taj trenutno nije kraj tebe. Takav je život. Koliko daje toliko i uzima.

Kad mi nedostaje, jednostavno stvaram način da je što više mogu približim sebi. Zamišljam je, sviram, napišem ili

Nacrtam je, da je gledam

Stalno kad je nema nacrtam je da je gledam,
Nedostaje, jako, čini mi se, lepše nema.
Baš taj pogled, i te oči njene nikom ne dam!
Kad je budna. A najlepše su i kad drema.

Tonem tamo u dubine nežne,
U dubine plave, sa te druge strane,
U dubine bele svetlucave, snežne,
Tako prave iako su samo nacrtane.

Tu moj mir spava i spokojno hrče.
Harmonija pokreta olovke, i zvuci,
Papir šušti, grafit pršti i linije trče.
Nacrtam je da je gledam, pa zahvalim ruci.

Наш Дом душу има

ПОНОСНИ СМО:

На директора што нам је опремио модерне и лепе клубове на сва четири спрата.

На ученике који негују навику одвајања секундарних сировина.

На ученике и раднике који издвајају чепове.

На Бранка, Дијану, Немању, Стефана што су се организовали у прикупљању новчане помоћи за лекове малој Јулији Вулић из Стрмостена.

На Љиљу Бас што је продавала купоне.

На ученике и остале који су купили хуманитарни купон од 100 дин.

На Кристијана Савића који је помагао у изради хуманитарних купона и који сарађује с васпитачицом Тамароми и помаже математику свим ученицима који траже помоћ.

На Дуку Миленковића који првој години помаже у техничком цртању и стручним предметима.

На све васпитачице и васпитача Горана који су се као тим потрудили да се за матуранте организује програм пре журке.

На шефа кухиње Максимовић Драгана, јер нам је охладиле сокове за журку и јер помаже у одвајању секундарних сировина за рециклажу.

На ученике учеснике програма који су без пробе и у неодговарајућим условима – трпезарији приказали свој програм.

На Милицу Веселиновић која је играла хип хоп иако је боли кичма.

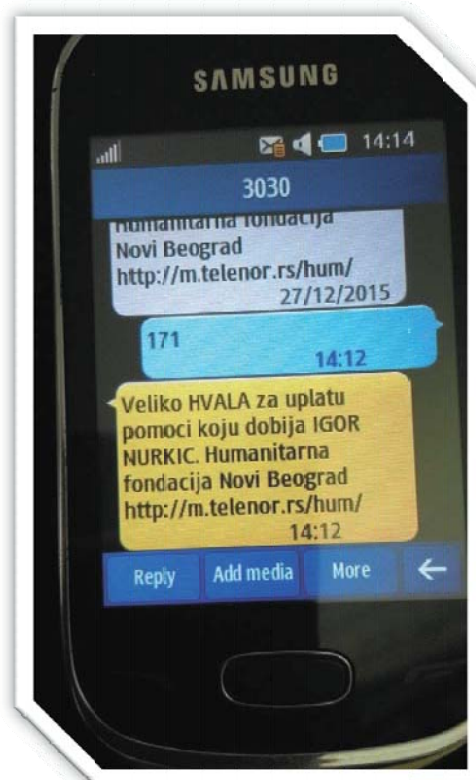
На Дарка, Поштића, Алексића и Јелену Јевтић који помажу у паковању картона за рециклажу.

На Радосављевић Невену која цимерки помаже око физике и математике.

На Кукића који је пун идеја и предлога за реализацију филма и уређење новина..

На Ивану Србуљевић која је журила са такмичења да стигне на прославу за матуранте.

На ученике који трче на Руском гробљу, бораве у природи и

брину о свом здрављу.

Све ученике који су дошли да испоштују матуранте на завршној журци.

На Јовану Младеновић зато што је на кросу била - ПРВА из своје школе ЕГШ "Никола Тесла" - 2000 -годиште и у штафети 4x100м 7.4.2016.

На Наду Милић јер је у Региону освојила 1. место а у Републици 3. за цртеж на конкурс „Крв живот значи“.

На Жану Мариану Прокић чији су радови у литерарном стваралаштву постали део, за сада ДВЕ ЗБИРКЕ.

На наше лепе матуранте <3

ГЕНЕРАЦИЈЕ МОБИЛНИХ МРЕЖА

Сви користимо интернет на нашим паметним телефонима. Али да ли сте се икада запитали шта значе ове иконице (слика доле) у горњем углу вашег екрана. То су заправо врсте интернет конекција тј. конекција на нашу мобилну мрежу. Имамо више генерација ових мрежа а ево неке од њих.

1G - Је прва генерација мобилних мрежа која се данас више не користи јер је застарела. Она није подржавала пренос података тј. интернет преко мобилног телефона већ само обављање телефонских позива и слање смс-а.

2G - Је друга генерација мобилних мрежа која за разлику од претходне подржава пренос податка односно приступ интернету поред основне комуникације. Брзина интернета је била веома мала. Њу је заменила 2.75G мрежа.

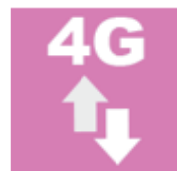
2.75G EDGE(F) - је унапређена 2G мрежа по брзини интернета и по квалитету позива. Али је интернет и даље остао доста спор. Ова мрежа је најчешће доступна у мањим насељима и селима.

3G(UMTS) - је значајно бржа мобилна мрежа од предходних.Омогућава знатно бржи интернет на телефону као и бољи квалитет разговора.Значајана новина коју је донела је могућност обављања видео позива, гледања ТВ-а на телефону,као и разних видео и мултимедијалних садржаја.

HSDPA и HSDPA+ (H и H+) - је унапређена 3G мрежа која је по брзини интернета и по квалитету позива нешто боља од 3G-а.Ова мрежа је често доступна као и 3G у већим насељима и градовима.

4G (LTE)-Је најбржа мрежа до сада и више него двоструко бржа од 3G мреже. За сада је доступна само у великим градовима. За коришћење ове мреже треба вам уређај који подржава ову мрежу као и нова картица којом можете заменити вашу постојећу картицу бесплатно код вашег мобилног оператера.

5G - Се још увек развија и представља следећу генерацију мобилних мрежа која би требало да буде далеко бржа од досадашњих.

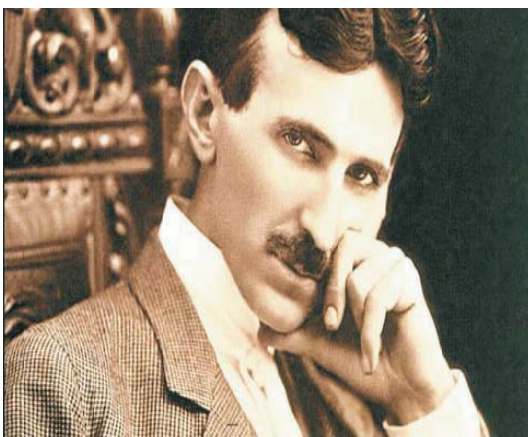

Милош Кукић

Геније свих времена - Никола Тесла

„Не жалим што су други покрали моје идеје. Жалим што немају своје.“

„Чврсто верујем у правило компензације. Истините награде су увек у размеру с радом и жртвама.“

Од свих “сила трења”, она која највише успорава људски напредак је незнање, оно што Буда назива “Највеће зло у свету”.

Ово су само неке од мисли научника чијем раду треба да захвалимо за лагодност коју уживамо већ годинама. Захваљујући Николи Тесли ми сада можемо да користимо електричне уређаје без којих већина становника наше планете не може да замисли један дан.

Никола Тесла је рођен 10. јула 1856. године у Смиљану, од оца Милутина, православног свештеника и мајке Георгине. Сматра се да је Никола управо од мајке, која је имала надимак Ђука, наследио истраживачки дух, јер је она током целог живота на селу проналазила нове и лакше начине за обављање свакодневних послова. Милутин, Теслин отац, желео је да свог сина упише на студије богословије, чиме би све нас лишио многих изума који нам

олакшавају живот и чине га занимљивијим. Милутин и Ђука имали су још четворо деце. Дане је био Николин старији брат који је задобио смртоносне повреде приликом пада са коња. У породици је било још деце, Николине три сестре-Ангелина, Милка и Марица.

Неки од Теслиних изума су асинхрони мотор, синхрони мотор, Теслин трансформатор, обртно магнетно поље, који га чине јединим од најбољих научника који је ходао планетом од како је света. За његом ум се може рећи да је блистав и наравно генијалан. Његовом интелигенцији се треба дивити, а дело поштовати.

Сви Теслини проналасци су итекако познати широм света, а оно о чему се не зна толико пуно и што је многим занимљиво јесте његов приватни живот и навике.

Изоштрена чула

Тесла је одувек имао изоштрена чула, па је тако тврдио да може чути грмљавину на удаљености од 880 километара. Међутим, оно што му се догодило током рада у Будимпешти, било је неупоредиво са било чим, а лекари су, у недостатку бољег назива, то стање дефинисали као слом живаца. Могао је чути куцање ручног сата, који се налазио три собе даље од његове, док је лагано слетање муве на сто, у његовој глави изазивало праву тутњаву. Звук локомотиве, удаљене од њега тридесетак километара, натерао би да се чак и његов сто и тло под ногама затресу, што је у његовом телу изазивало велики бол. "Заглушујућа бука изблиза и издалека", писао је, а доктори су је прогласили као неизлечиву болест.

Опседнутост бројем 3

Тесла је био невероватно опседнут бројем три, као и свим бројевима који су дељиви са три. Морао је по три пута заредом опрати руке или исто толико пута обићи зграду пре него што уђе у њу. Многи су те његове "ритуале" повезивали са опсесивно-компулсивним понашањем.

Навике за столом

По причи његових пријатеља и оних који су имали прилике да се затекну у ресторанима које је посећивао, пре него што би залогај принео устима морао је израчунати његову запремину, јер у супротном не би осећао никакво задовољство у јелу. Рачунао је чак и запремину шољице кафе, тањира супе... Кажу да је због свега тога углавном волео да једе сам.

Бисери

Осећао је велику одбојност према женским минђушама, нарочито бисерним, па је чак избегавао било какву конверзацију са дамама које су их носиле. На једној од вечера, пријатељи су га упознали са веома занимљивом и лепом госпођицом, чланицом високог друштва, али је он једва успевао да успостави комуникацију са њом, и упорно је избегавао да је погледа, управо због бисера које је имала на себи.

Голубови

Изузетно је волео голубове, и био очаран њима. Сваког дана је долазио у парк да их нахрани, а рањене и болесне је односио у свој апартамент, па су се многи гости хотела жалили на буку и смрад. Ипак, једна голубица је заузела посебно место у његовом срцу, волео је као ниједно друго биће, бринуо се о њој и истицао да док год је има, постоји сврха у његовом животу. Наставио је да се брине о њој и када се разболела, а њена смрт га је дубоко погодила.

7. јанура 1943. године у Њујорку се угасио један од највреднијих живота који су постајали, али његов дух и дела живе и данас и живеће све док буде било људи на планети.

Жана Мариана Прокић 306

Насловна страна : слика са Домијаде – уредио Милош Кукић
2.стр. 27.стр. 28. стр. фотографије са домијада и из Дома
средњу страну уредио Милош Кукић
Издавач: ДУСШ "Јагодина"
редакција: директор Марко Маљковић; осмислила и уредила
васпитачица Драгана Киклић, помоћ васпитачица Јелена
Мартинковић
новинари: студенти Александра Михајловић, Јелена Ристић,
Стефан Љубомировић; ученици: Милош Кукић, Жана Мариана
Прокић, Немања Маринковић, Љиљана Милошевић, Сашка
Никодијевић, Јасмина Марјановић, Исидора Симоновић
фотографије: са ФБа ученика;
Штампа: „Златна књига“ - Јагодина, Тираж 200, кум часописа
Ранковић Лазар – први број новембар 2005.

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

371.87(497.11)

ДОМИНО / главни и одговорни уредник
Марко Маљковић. . - 2005, бр. 1- . - Јагодина :
Дом ученика средњих школа "Јагодина", 2005-
(Јагодина : Златна књига). - 28 cm

ISSN 2466-3174 = Домино (Јагодина)
COBISS.SR-ID 219281932

